

[Kim Behnke]

Der skal med andre ord helt andre boller på suppen. Der skal en helt anden forestillingsverden, en helt anden politik, til for at få ændret den katastrofale situation, at så mange hundrede tusinde danskere hver eneste dag kan konstatere, at der heller ikke er noget at lave til dem i dag.

Det kan de af én eneste grund. Det er ikke, fordi der sidder onde mennesker i ledelserne af pengeinstitutterne, der har som deres fritidsbeskæftigelse at fyre mennesker. Det er ikke, fordi den lille håndværker er et ondt menneske, der ønsker at fyre sine medarbejdere. Det er ikke, fordi eksportvirksomheden synes, det er sjovere at indføre ny teknologi end at have mennesker ansat. Nej, det skyldes, at et flertal i dette Folketing gennem 30 års konstant tilbagevendende politiske forlig og lovvedtagelser har skabt et samfund med så stor en arbejdsløshed. Det er via regulære politiske beslutninger, at over 300.000 mennesker – og det er endda oven i købet årsmennesker; hvis det skal omgøres til antal egentlige personer, er tallet jo langt større – er sat uden for arbejdsmarkedet. Derfor er det også en politisk beslutning at få ændret den situation.

Hvad er det så, der skal til? For det første skal der en erkendelse til af, at løsningen gående ud på, at man bare skal indføre nye love og mere regulering af erhvervslivet, højere skatter og flere byrder, er en metode, vi nu har prøvet og konstateret altså ikke virkede. Jeg er godt klar over, at der er mange medlemmer af Folketinget, der vil have det som en forfærdelig personlig opgave at skulle erkende, at de med de mange gange, de igennem de 30 år eller kortere tid har trykket på grønne og røde knapper her i salen, har et medansvar for, at det er sket. Men man skylder at konvertere de mange festlige taler til aktiv handling. I talerne mangler der jo ikke løfter om at få ledigheden nedbragt – nu skal vi have sat kød på.

Så kan man spørge, om der i den udvikling, der foregår, er tendenser i retning af, at det også er det, man vil gøre, og at det er det, der vil ske. Tja, det fremgår også af budgetoversigten, at f.eks. landets boligejere på grund af den 19. alm. vurdering nu kommer til at betale mellem 3 og 4 mia. kr. ekstra i skat. Hvilke konsekvenser får det? At i tusindvis af familier og erhvervsvirksomheder må dreje nøglen om, må erklære sig konkurs og dermed melde sig i elendighedens indtogsmarch.

Hvad er reaktionen fra Folketingets side? Passivitet: man gør ikke noget. Man ser passivt til, mens landets kommuner og amtskommuner uhindret opkræver disse nye milliarder i ejendomsskatter. Man tillader oven i købet også, at de samme kommuner igennem skatteaftaler for 1993 ikke lever op til de indgåede aftaler om, at skatterne skulle sættes ned. Så på skatteområdet kan vi altså konstatere at der ikke er nogen lysninger. Der er ingen som helst muligheder for, at der sker de positive ændringer, som kan bringe beskæftigelsen i gang igen.

Hvad angår spørgsmålet om de administrative byrder, der ligger på vores erhvervsliv, var det jo for 10 år siden sådan, at da den daværende borgerlige regering blev etableret, var det under festlige erklæringer om, at nu skulle det være nemmere at være dansker, og hver dag skulle være en god dag. Hver dag skulle være en dag, hvor man afskaffede en lov eller afskaffede et cirkulære, så det blev nemmere at være dansker.

For læsere af Weekendavisen den 16. oktober står det nu lysende klart dokumenteret, hvad vi andre måske ikke så nøjagtigt har dokumenteret, nemlig at bureaukratiet er blevet forøget, reglerne er blevet forøget. Der er i den mellemliggende periode blevet 20 pct. flere love.

Men hvad meget værre er, og som Weekendavisen ganske rigtigt får konkluderet: vægter man indholdet af de nye love, der er kommet til – der er også fjernet nogle undervejs – er det i den grad erhvervsfjendske love, og dermed er lovene med til at begrænse vores velfærd. Det er altså som sagt Folketinget selv, der gennem vedtagelserne har skabt ledigheden.

Man kunne så forvente, at en regering, der for ganske nylig festligholdt 10-års-jubilæet, ville gøre noget ved det – vi andre deltog ikke i festligholdelsen, vi holder nemlig med befolkningen og synes ærlig talt, det var en rigtig kedelig begivenhed, for begivenheden markerer jo også og bringer i fokus, at de ti år er blevet misbrugt. 10 års såkaldt borgerligt styre er blevet misbrugt til ikke at gøre noget ved problemerne. Nå, vil man sige, men der skal jo være politiske flertal for at få lovene ændret. Jo tak, men for den, der studerer de afbureaukratiseringsforslag, der iblandt er fremsat i løbet af de ti år, nærmere, står det klart, at hovedparten af dem faktisk er blevet vedtaget med store flertal